

тръгналъ да го срѣщне. Като се съединили, той се върналъ назадъ и се осмѣлил да извика Аннибала на бой, който и билъ приетъ отъ Аннибала, но се разрѣшилъ не въ негова полза, а въ тѣзи на Семпрония — и разбития Аннибалъ, като загубилъ около 4.000 души, отсѣжилъ къмъ Кротонъ.

Между това Махонъ още не прѣдприемалъ движението си за южна Италия, но Етрурия била вече готова да въстане въ негова полза, обаче била удържана въ повиновение отъ движението и дѣйствието на консула Корнелия.

§ 50.

16-ия и последния въ Италия походъ въ 203 год.

Дѣйствието и побѣдитъ на Сципиона въ Африка; — поражението на Махона; — отглаголюването на Аннибала отъ Италия.

Въ Римъ за тѣзи година били избрани: за консули — Сервилий Цепионъ и Сервилий Хеминъ, а за претори — Корнелий Лентулъ, Квинтилиий Варъ, Елий Петъ и Виллий Тапнулъ. Цепионъ съ 2 легиона на Семпрония билъ назначенъ въ Бруттии, Хеминъ съ 2 легиона на Корнелия — въ Етрурия, Корнелий съ 2 легиона на Скрибония — въ Цизалпинска Галлия, Семпроний — съ 2 легиона на Лициния въ Бруттии, претора Квинтилиий Варъ — съ 2 легиона на Лукреция въ Цизалпинска Галлия, претора Виллий съ 2 легиона, 3.000 души отъ новия наборъ за попълването имъ и 13 военни кораба за попълване на флотата до 40 кораба — въ Сицилия, а претора Лентулъ съ 2 легиона — въ Сардиния. Въ Испания били оставени същитъ проконсули и същата армия. На Сципиона било продължено началстванието до свършването на войната. На пропретора Октавия били дадени 13 военни кораби и 2000 души войска да отбранява брѣговетъ на Сардиния, а на пропретора Марция — 40 военни кораба и 3.000 души войска да отбранява брѣговетъ на Италия. Най послѣ събрани били 2 нови градски легиона, тъй щото въ тѣзи година всичко на служба имало 20

легиона (около 185 или 190.000 души) и 160 военни кораба.

Въ Африка картагенцитѣ прѣзъ зимата, съ цѣлъ да спечелятъ време и да забавятъ дѣйствието на Сципиона, накарали Сифакса да прѣдложи на послѣдния условия за миръ. Тѣ се надявали, че като започнатъ прѣговори, ще дадатъ време или на Махона — да прѣдприеме рѣшително движение, което би принудило Сципиона да се върне въ Италия, или пъкъ на Аннибала да се върне въ Африка. Сципионъ, който не мислилъ за миръ, а глѣдалъ какъ да се избави отъ армиитѣ на Аздрубала и Сифакса, съ готовност се съгласилъ да влѣзе въ прѣговори за миръ — за да може, подъ този прѣдлогъ да разглѣда расположението и взаимнитѣ съобщения на отдѣлнитѣ лагери на Аздрубала и Сифакса. Той испратилъ при Сифакса пълномощници и даже се съгласилъ да прѣкрати временно военнитѣ дѣствия. А когато пълномощниците му, които нѣколко пѣти ходили въ лагеритѣ на Аздрубала и на Сифакса, му съобщили всичкитѣ нужни свѣдения, отъ които той видялъ, че и двата лагера били неправилно и лошо расположени и, че службата въ тѣхъ се изпълнявала много небрѣжно, тогава прѣкъсналъ прѣ-